

269.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 22 kwietnia 1926 r.

w sprawie przyłączania gmin wiejskich, wchodzących w skład powiatu jednego województwa, do przyległego powiatu województwa drugiego.

Art. 1. Zezwala się Radzie Ministrów na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych przyłączać gminy wiejskie, wchodzące w skład powiatu jednego województwa, do przyległego powiatu województwa drugiego, o ile tego wymagają względy natury publicznej.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie na obszarze b. zaboru austriackiego i rosyjskiego z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *Al. Skrzyński*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Wł. Raczkiewicz*

270.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 30 kwietnia 1926 r.

w sprawie czasowego zawieszenia art. 12 ust. 2 ustawy o Najwyższym Trybunale Administracyjnym w brzmieniu nadanem jej ustawą z dnia 25 marca 1926 r. na obszarze województw: wileńskiego, nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 25 marca 1926 r. o zmianie niektórych przepisów ustawy z dn. 3 sierpnia 1922 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym (Dz. U. R. P. № 37 poz. 237) zarządza się co następuje:

§ 1. W sprawach, w których orzeczenie lub zarządzenie władzy administracyjnej lub samorządowej w pierwszej instancji zostało wydane na obszarze województw: wileńskiego, nowogródzkiego, poleskiego lub wołyńskiego, skarga do Najwyższego Trybunału Administracyjnego może nie być podpisana przez adwokata.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 11 maja 1926 r.

Prezes Rady Ministrów: *Al. Skrzyński*

271.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 23 marca 1926 r.

w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, w sprawie udzielania pomocy państwowej przy wykonywaniu postanowień i dekretów kościelnych.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1925 r. o zatwierdzeniu układu ze Stolicą Apostolską, określającego stosunek Państwa do Kościoła rzymskokatolickiego (Dz. U. R. P. № 47, poz. 324) zarządza się co następuje:

§ 1. Władze państwowe powołane są do udzielania pomocy przy wykonaniu postanowień i dekretów kościelnych na żądanie władzy kościelnej, tylko w sprawach, objętych art. IV Konkordatu, zawartego pomiędzy Stolicą Apostolską a Rzeczpospolitą Polską (Dz. U. R. P. z r. 1925 № 72, poz. 501).

§ 2. W wypadkach wskazanych pod literą a art. IV Konkordatu, właściwa władza kościelna, zamierzająca korzystać z pomocy państwowej przy wykonywaniu swoich dekretów, może zwrócić się z odpowiednim żądaniem do właściwego urzędu wojewódzkiego, t. j. tej miejscowości, w której przebywa osoba duchowna, dotknięta dekretem kościelnym względnie w której znajduje się beneficjum, o ile chodzi o pozbawienie beneficjum.

W sprawach, objętych punktami b i c art. IV Konkordatu odpowiednia władza kościelna może się zwracać do właściwej władzy państwowej, wskazanej w poszczególnych ustawach państwowych, dotyczących danych spraw. Jeżeli te ustawy nie zawierają pod tym względem wyraźnych wskazań, odpowiednia władza kościelna zwraca się za pośrednictwem swej władzy djecezalnej do urzędu wojewódzkiego.

§ 3. Władza kościelna, zamierzająca korzystać z państwowej pomocy, przesyła do odpowiedniej władzy państwowej pisemne żądanie, które zawierać winno: treściwe przedstawienie faktów, będących powodem tego żądania; stwierdzenie wydania odpowiedniej decyzji lub dekretu; przytoczenie właściwego punktu IV artykułu Konkordatu, na którym żądanie się opiera; wreszcie konkluzję, która wskaże, co ma być osiągnięte przy zastosowaniu pomocy państwowej.

§ 4. Władza państwowa, której złożone zostało żądanie udzielania pomocy do wykonania postanowienia lub dekretu kościelnego, rozważy i zdecyduje, jakie prawne środki mają być w danym wypadku zastosowane, oraz wyda bezzwłocznie odpowiednie zarządzenia i powiadomi o nich władzę kościelną najdalej do dni 14.

§ 5. O ile względy na utrzymanie porządku publicznego nie będą wymagały bezzwłocznego wstąpienia władz bezpieczeństwa, władza państwowa wezwie osoby, dotknięte postanowieniami, lub dekretami kościelnymi, przewidzianymi w art. IV a Konkordatu, do ich wykonania w terminie określonym,